

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 22 maja 2014 roku Sąd Rejonowy w Skierniewicach zasądził od powódki H. K. na rzecz pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu tegoż postanowienia Sąd Rejonowy wskazał, że zapadłe orzeczenie w sprawie – wyrok z dnia 17 kwietnia 2014 r nie zawierało rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania pomimo wniosków stron, należało zatem na podstawie art. 351 § 1 kpc orzec w tym zakresie, uzupełniając wyrok. Sąd zasądził zwrot kosztów zastępstwa procesowego na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 6 pkt. 4 w zw. z art. 11 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniosła powódka reprezentowana przez pełnomocnika , zaskarżając postanowienie w całości.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzuciła:

1. naruszenie prawa procesowego – art. 98 § 1 kpc poprzez jego zastosowanie, mimo, że w realiach sprawy – nawet przy przyjęciu zgodności z prawem dokonanego rozwiązania umowy o pracę – istniały szczególne okoliczności, które winny spowodować niezastosowanie ogólnej zasady odpowiedzialności za wynik procesu,
2. naruszenie prawa procesowego art. 102 kpc poprzez jego niezastosowanie, mimo iż w realiach sprawy zachodzą szczególne okoliczności, dla których powódka nie powinna być obciążana obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
3. naruszenie prawa materialnego - § 12 ust. 1 pkt. 2 w zw. z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu poprzez jego zastosowanie w realiach niniejszej sprawy i w konsekwencji przyjęcie, że należną kwotą z tytułu zastępstwa procesowego jest kwota 900 zł tytułem zwrotu wynagrodzenia adwokackiego,
4. naruszenie prawa materialnego - § 12 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu poprzez jego niezastosowanie w realiach niniejszej sprawy wobec braku przeprowadzenia wykładni systemowej i logicznej tegoż przepisu w kontekście postanowień zawartych w § 12 ust. 1 pkt. 2 powołanego rozporządzenia.

W konsekwencji wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez nieobciążanie powódki kosztami zastępstwa procesowego pozwanej ewentualnie o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kwoty 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Na rozprawie apelacyjnej pełnomocnik pozwanej wniósł o oddalenie zażalenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew twierdzeniom skarżącej nie doszło do naruszenia art. 98 § 1 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony.

W rozpoznawanej sprawie powództwo zostało oddalone, zatem, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, kosztami tymi należało obciążyć powódkę.

Nie doszło także do naruszenia art. 102 kpc, zgodnie z którym w przypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Należy zgodzić się ze skarżącą, że jest to rozwiązanie szczególne, niepodlegające wykładni rozszerzającej, wykluczające stosowanie uogólnień, wymagające do swego zastosowania wystąpienia szczególnych okoliczności.

Powódka upatrywała tych szczególnych okoliczności w słusznym przekonaniu o skuteczności złożonego przez nią wniosku o urlop na żądanie oraz w tym, że nie było w jej ocenie podstaw do odmowy udzielenia jej tego urlopu.

W ocenie Sądu Okręgowego z takim stanowiskiem nie można się zgodzić, mając na względzie poczynione ustalenia faktyczne, co do początkowo odmowy udzielenia „zwykłego” urlopu wypoczynkowego, a następnie braku zgody na urlop wypoczynkowy na żądanie, na który powódka udała się, nie oczekując nawet na wyrażenie zgody przez pracodawcę. Rozważania powódki co do braku skutków jej nieobecności nie zmieniają faktu, że była to obecność nieusprawiedliwiona. Nie zachodzi zatem żadna szczególna okoliczność uzasadniająca nieobciążanie tymi kosztami, mając na względzie także ich wysokość, o czym będzie mowa poniżej.

Doszło natomiast do naruszenia przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461 t.j.), (Sąd Rejonowy powołał błędnie przepisy rozporządzenia dotyczące opłat za czynności radców prawnych, które nie znajdują zastosowania w niniejszej sprawie, w związku z tym, że strona pozwana była reprezentowana przez pełnomocnika będącego adwokatem) - § 12 ust. 1 pkt. 2 w zw. z § 6 pkt 4 poprzez jego zastosowanie w realiach niniejszej sprawy i w konsekwencji przyjęcie, że należną kwotą z tytułu zastępstwa procesowego jest kwota 900 zł tytułem zwrotu wynagrodzenia adwokackiego i § 12 ust. 1 pkt. 1 tego rozporządzenia poprzez jego niezastosowanie.

Należy zauważyć, że podstawę zasądzenia przez sąd opłaty za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego w sprawie ze stosunku pracy o odszkodowanie, o którym mowa w art. 56 § 1 kp, stanowi stawka minimalna określona w § 12 ust. 1 pkt. 1 cytowanego rozporządzenia. Zatem należy przyjmować jednakową podstawę do zasądzania kosztów zastępstwa prawnego, niezależnie od wyboru żądania pracownika w zakresie przywrócenia do pracy bądź odszkodowania. /tak SN w uchwale z dnia 24 lutego 2011 r, (I PZP, 6/10, OSNP 2011/21-22/268/).

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc, Sąd zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, iż zasądził od H. K. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

O kosztach postępowania zażaleniowego, na które złożyły się opłata od zażalenia (30 zł) oraz koszty zastępstwa procesowego powódki Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 13 ust. 1 pkt. 1 w zw. z § 12 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461 t.j.).

Przewodnicząca: Sędziowie: